

Lekolar®

45154 | Tolo småbarnsbilar

Bilarna kan användas som ett pedagogiskt hjälpmedel för att lära barnen att värna om varandra och motverka mobbing. Som stöd kan du använda denna saga tex vid en samling. Barnen kan t ex hålla i en bil och när de hör att man läser om just deras bil, får de köra runt lite med sin bil.

Låt så småningom barnen få plocka ut och dramatisera med de små bilarna själva.

Det var en tidig morgon på parkeringen. Bilarna började vakna och brumma igång. Den röda racerbilen gasade lite extra innan den åkte fram bredvid Lilla blå. Han gasade några gånger, skrattade och sa:

- Hoppas du kommer iväg innan jag kommer hem i eftermiddag, och åkte sedan iväg nerför backen.

Åh vad jag önskar att jag var precis lika röd och fin och snabb som den röda racerbilen, sa den blå och alldeles vanliga lilla bilen, för sig själv. Han startade motorn men hostade till och blev tyst igen. Åh vad jag är trött och svår att starta varje morgon, det finns nog snart ingen som behöver mig tänkte han och en tår trillade ner på marken.

De andra bilarna startade en efter en och begav sig iväg med sina förare till deras arbeten. Den svarta, blanka, fina som brummade högs. Den gula med sina stora extraljus på taket och till sist den stora gröna lastbilen. Kvar stod fortfarande den lilla blåa som till sist hoppade igång. Han körde sakta nerför backen och stannade vid vägkorsningen. När hen var på väg att åka vidare hördes plötsligt sirenerna från ambulansen

- Tutututut..... och så svischade den förbi

Precis efter kom brandbilen.

- Tutututut..... och så försvann de bortåt staden.

Oj då, tänkte den lilla blå, det är nog bäst att åka efter och se vad som har hänt. Tänk om någon är skadad. Jag hoppas att jag kan hjälpa till på något sätt, och så svängde han åt det håll som ambulansen och brandbilen åkt åt.

När han närmade sig stadens skola såg han de blåa lamporna blinka längre fram och han stånkade vidare dit och stannade. Det var ett stort hål i muren och innanför stod en bucklig och röd bil. Det var ju den fina röda sportbilen. Hoppas att han inte skadat sig för allvarligt, tänkte Lilla blå och åkte fram till brandbilen som stod och spolade med sin vattenslang på en buske som fattat eld.

- Vad är det som har hänt, frågade den lilla blå.
- Racern här kom i hög fart och fick köra rätt in i muren, när ett barn skulle gå över vägen.
- Oj vilken tur att han väjde undan så att barnet inte kom till skada, sa den lilla blå. Finns det något jag kan hjälpa till med?

- Fråga ambulansen där borta, sa brandbilen och fortsatte att släcka elden.

Lilla blå åkte bort till ambulansen som frågade om Lilla Blå hade någon dragkrok.

- Ja det har jag faktiskt svarade han.
- Då kan du ställa dig bakom den röda så binder vi fast en bogserlina mellan er. Sen får vi hoppas att du är stark nog att dra loss honom och bogsera honom hem. Han behöver ett par plåster och bandage så klarar han sig fint sa ambulansen.
- Självklart gör jag det sa den lilla blå.

När han senare rullade gatan fram med den röda på släp, stod folk och klappade händerna och hurrade för den duktiga Lilla Blå. Han log stolt och drog hem den röda racern till parkeringen igen.

När de kom tillbaka tittade den röda racern allvarligt på honom och sa:

- Du är nog den snällaste och mest omtänksamma lilla bil jag känner. Förlåt att jag retat dig och varit dum mot dig.
- Äh, det var väl inte så farligt sa Lilla blå, men inom sig blev han så varm och glad att den röda racern sa förlåt.
- Du och jag kanske kunde ta sällskap in till staden när jag är frisk nog att åka in igen, sa racern. Jag kanske kan hjälpa dig att starta lättare också sa han, och blinkade.
- Javisst sa Lilla Blå, det hade varit trevligt med lite sällskap.